

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116200703
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116200703.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členov senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a JUDr. Martiny Nemravovej, v právnej veci žalobcu: ACCOR s.r.o., so sídlom 038 35 Valča 32, IČO: 36 370 193, proti žalovanému v 1/ rade: 3E, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 24, 010 01 Žilina, IČO: 31 576 745, a žalovanému v 2/ rade: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX L. - Z. B., v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/9/2016-216 zo dňa 18. mája 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/9/2016-302 zo dňa 4. marca 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/9/2016-216 zo dňa 18. mája 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb/9/2016-302 zo dňa 4. marca 2019 p o t v r d z u j e .

Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaným v 1/, v 2/ rade náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným určenia neplatnosti viacerých právnych úkonov, a to uznania dlhu vo výške 6.626.643,10 Sk a súhlasu dlžníka - žalovaného v 1/ rade s exekúciou a vykonateľnosťou Notárskej zápisnice č. N 15/2006, Nz 1299/2006 zo dňa 16.01.2006, spísanej na notárskom úrade JUDr. Pavla Jombíka, notára so sídlom v Z. Z., a súčasne vyhlásenia exekúcie vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 20Er/1534/2006 za neprípustnú a zastavenia exekúcie na základe skutočnosti, že uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou a vykonateľnosťou notárskej zápisnice je od počiatku neplatné, v dôsledku čoho právne účinky notárskej zápisnice nikdy nenastali.

2. Okresný súd vzhľadom na skutočnosť, že návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie sa týka iného konania na Okresnom súde Žilina, postúpil návrh v tejto časti na exekučné oddelenie Okresného súdu Žilina.

3. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že má postavenie oprávneného v exekučnom konaní vedenom voči žalovanému v 1/ rade na základe udeleného poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 19.08.2004 pod sp. zn. 18Er/844/2004. Počas exekučného konania voči žalovanému v 1/ rade štatutárne orgány dlžníka, t.j. žalovaného v 1/ rade, uznali neexistujúci záväzok, resp. prevzali dlh iného, i keď na to neboli povinní a oprávnení, čím spôsobili žalobcovi ako oprávnenému škodu veľkého rozsahu. Žalovaný v 1/ rade v notárskej zápisnici zo dňa 16.01.2006 uznal dlh voči žalovanému v 2/ rade vo výške 6.626.643,10 Sk a tento sa zaviazal zaplatiť do 30.04.2006. Žalobca ďalej v žalobe popísal záväzkovo-právne vzťahy, z ktorých mal vzniknúť žalovanému v 1/ rade sporný záväzok. Viaceré tieto záväzky

žalobca označil za fiktívne a neplatné právne úkony. Žalobca má za to, že žalovaný v 1/ rade ako pristupujúci dlžník zastúpený konateľmi Ing. Alžbetou Škulecovou a Ing. Igorom Klesniakom prevzal dlhy a pristúpil k záväzkom v čase, keď bolo voči žalovanému v 1/ rade vedené exekučné konanie, ktoré začalo k dátumu 19.08.2004 pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 18Er/844/2004, v ktorom žalobca vystupuje ako oprávnený a povinný je žalovaný v 1/ rade. Žalobca vyslovil podozrenie, že činnosťou konateľov spoločnosti 3E, s.r.o. Ing. Alžbety Škulecovej a Ing. Igora Klesniaka mohlo dôjsť k podozreniu zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom vychádzal z toho, že podľa podkladov uvedených v notárskej zápisnici zo dňa 16.01.2006 sa javí pravdepodobnou skutočnosť predstierania, resp. uznania neexistujúceho práva alebo záväzku, keď žalovaný v 1/ rade prevzal záväzok iného napriek tomu, že takáto povinnosť ani oprávnenie žalovanému nevzniklo, čím zaťažil vec povinného, ktorá je predmetom jeho záväzku. Žalobca má za to, že žalovaný v 2/ rade nepreukázal zákonom stanoveným spôsobom, že sa stal veriteľom žalovaného v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade nepreukázal zákonným spôsobom, že sa stal veriteľom žalovaného v 1/ rade. S poukazom na ustanovenie § 34 a § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca označil napadnuté právne úkony za neplatné z dôvodu nemožného plnenia a tiež z dôvodu rozporu právnych úkonov so zákonom a s dobrými mravmi. S podanou žalobou žalobca pripojil do obsahu spisového materiálu kópiu notárskej zápisnice N 15/2006, Nz 1299/2006 zo dňa 16.01.2006.

4. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade sa k podanej žalobe nevyjadrili a pojednávania konaného v predmetnej právnej veci sa nezúčastnili.

5. Okresný súd uviedol, že z obsahu žaloby a prednesov žalobcu na pojednávaní vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti viacerých právnych úkonov tvrdiac, že predmetné právne úkony smerujú k poškodeniu žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní Okresného súdu Žilina, v ktorom žalobca vykonáva pohľadávku judikovanú rozhodnutím súdu voči žalovanému v 1/ rade, ktorý v priebehu exekučného konania, vedeného na návrh žalobcu ako oprávneného pod sp. zn. 18Er/844/2004, vykonal viaceré právne úkony smerujúce k poškodeniu žalobcu ako veriteľa, keď žalovaný v 1/ rade pristúpil a uznal neexistujúce záväzky v prospech fiktívneho veriteľa s dopadom na mieru uspokojenia žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní. Naliehavý právny záujem žalobcu vidí v tom, že rozhodnutím súdu v predmetnej právnej veci bude vytvorený pevný základ právnych vzťahov procesných strán s dopadom na prebiehajúce exekučné konanie voči žalovanému v 1/ rade v prospech žalobcu. Vyhovením žalobe by boli naplnené spravodlivé predstavy žalobcu v zmysle zásady „nerob druhému to, čo nechceš aby on robil tebe“ pri zachovaní princípov ekvity a spravodlivosti rozhodnutia. Žalobca má za to, že konanie žalovaného v čase podpisu notárskej zápisnice v prospech žalovaného v 2/ rade právnymi úkonmi, ktorých neplatnosti sa žalobca v konaní dovoláva, uprednostňuje držiteľa notárskej zápisnice na úkor žalobcu v exekučnom konaní. Notárska zápisnica podľa vyjadrenia žalobcu vykazuje stav podvodného konania žalovaných z dôvodu, že v čase jej podpisu mali žalovaní vedomosť, že prebieha voči žalovanému v 1/ rade exekučné konanie v prospech žalobcu a napriek tomuto stavu žalovaní konali spôsobom odporujúcim zákonu. Žalobca uviedol, že napriek konštatovaniu v notárskej zápisnici zo dňa 25.10.2004 nebola preukázaná prílohou zmluvy existencia dlhu medzi spoločnosťou AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica a dlžníkmi Ing. F. O. a Ing. R. N., spoločnosti Cogen Slovakia a.s., Žilina a spoločnosti Boris, s.r.o. vo výške 6.626.643,10 Sk, rovnako nebola prílohou k notárskej zápisnici overená zmluva medzi postupcom spoločnosťou AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica a postupníkom V. B. o postúpení pohľadávky spoločnosti AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica voči dlžníkom Ing. F. O. a Ing. R. N., spoločnosti Cogen Slovakia a.s., Žilina a spoločnosti Boris, s.r.o., Žilina a postupcu spoločnosti AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica na postupníka V. B.. Vzhľadom na to, že k spornej notárskej zápisnici a v exekučných konaniach neboli riadne predložené listiny preukazujúce existenciu dlhu, ktorý následne žalovaný v 1/ rade uznal ako dlžník, došlo k zásahu do právneho postavenia žalobcu ako oprávneného v exekučnom konaní a veriteľa žalovaného 1/ v procese uspokojovania pohľadávok veriteľov dlžníka.

6. Okresný súd primárne poznamenal, že konanie v predmetnej veci začalo podaním žaloby dňa 15.01.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, a v čase rozhodovania došlo k zmene právnej úpravy, keď od 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorého ustanovenia sa uplatňujú v plnom rozsahu, v celej šírke a so všetkými dôsledkami už od tohto dňa. V zmysle predchádzajúcej právnej úpravy ustanovenia § 80 písm. c) OSP je predpokladom úspešnosti určovacej žaloby existencia naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti právneho úkonu. Podľa § 137 písm. c) CSP možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z

osobitného predpisu. Toto zákonné ustanovenie tak modifikuje predošlú právnu úpravu s cieľom vylúčiť všetky nepotrebné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a miňajú sa účelu určovacej žaloby. Ustanovenie § 137 písm. c) CSP podmieňuje možnosť uplatniť žalobu na určenie existencie či neexistencie práva naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení. Pokiaľ postup žalobcu tejto požiadavke nevyhovuje a žalobca naliehavý právny záujem nepreukáže, nie je priestor na vecné prejednanie žaloby. Právny úkon ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy sa s takýmto prejavom vôle spájajú, je považovaný v zmysle teórie práva za právnu skutočnosť. Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je tak žalobou o určenie právnej skutočnosti podľa ust. § 137 písm. d) CSP, ktorá je podľa tohto zákonného ustanovenia prípustná, len ak to vyplýva z osobitného predpisu. Takýmto predpisom je potrebné rozumieť najmä ustanovenia hmotného práva, ktoré výslovne pripúšťajú žalobu o neplatnosť právneho úkonu (napr. žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, žaloba o neplatnosť dražby). Podľa okresného súdu nemožno prípustnosť žaloby na určenie právnej skutočnosti rozširovať ani s odkazom na ustanovenie prvej vety § 137 CSP, v zmysle ktorej úpravy možno požadovať, aby sa rozhodlo „najmä“, pričom slovo „najmä“ je uvádzané v kontexte iných žalôb ako v zákone priamo predpokladaných písmenom a), b), c) a d) ust. § 137 CSP. Toto ustanovenie priamo predpokladá žalobu o určenie právnej skutočnosti v písm. d), a preto sa na ňu nevzťahuje demonštratívny výpočet žalôb v tomto ustanovení a takáto žaloba je podľa CSP prípustná len za situácie, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Bolo by však v rozpore s princípom právnej istoty, ako aj s ust. § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, ak by bola zamietnutá žaloba žalobcu výslovne z dôvodu jej procesnej neprípustnosti na základe ust. § 137 CSP. Podľa okresného súdu, pokiaľ bola žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu podaná v čase, kedy tak procesný predpis, ako aj judikatúra súdov takúto žalobu pripúšťali za predpokladu preukázania naliehavého právneho záujmu, zostali účinky takejto žaloby zachované a žalobu je možné meritórne prejednať aj po účinnosti CSP.

7. K námietke žalobcu ohľadom neplatnosti úkonu súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice okresný súd uviedol, že neplatnosť ako právna kategória sa výlučne vzťahuje k právnym úkonom a súhlas s exekúciou právnym úkonom nie je. Vo vzťahu k tomuto úkonu preto nemožno hovoriť o jeho platnosti či neplatnosti, a teda návrhu na určenie neplatnosti súhlasu s exekúciou nie je možné vyhovieť. Okresný súd tento názor oprel o závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyslovené v rozsudku sp. zn. 3Cdo 63/2009, podľa ktorého: „Dohoda oprávnenej a povinnej osoby obsiahnutá v notárskej zápisnici, ktorá vyjadruje súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, nemá hmotnoprávnu povahu, ale ide o jednu z náležitostí, ktorú musí notárska zápisnica obsahovať podľa ustanovenia § 46 a nasl. Notárskeho poriadku, aby bola exekučným titulom. Táto dohoda sama o sebe nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov právneho vzťahu“. Okresný súd ďalej poukázal na rozsudok sp. zn. 4Cdo 123/2008 zo dňa 29.09.2009, podľa ktorého: „...„Samotný súhlas, resp. vyhlásenie o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, nie je právnym úkonom povinnej osoby, t. j. takým prejavom vôle, s ktorým by právne predpisy spájali vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Určenie neplatnosti takéhoto vyhlásenia preto už len z tohto dôvodu neprichádza do úvahy“. Okresný súd tak návrh žalobcu na určenie neplatnosti súhlasu s exekúciou zamietol, nakoľko takýto úkon nemá náležitosti právneho úkonu, ktorého neplatnosti je možné sa v konaní dovolávať.

8. Vo vzťahu k existencii naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti uznania záväzku zo strany žalovaného v 1/ rade dospel okresný súd k záveru, že jeho existencia v konaní nie je daná, keďže takáto žaloba nepredstavuje procesne vhodný prostriedok právnej ochrany žalobcu. Okresný súd uviedol, že s uznaním záväzku spája zákon vznik vyvrátiteľnej právnej domnienky, že v čase uznania záväzok, resp. dlh dlžníka, trval, ako aj zastavenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatie plynutia novej premlčacej doby. Ak je takýto prejav povinnej osoby urobený v notárskej zápisnici, nezbavuje to povinnú osobu možnosti urobiť predmetom súdneho konania samotný hmotnoprávny vzťah, ako judikoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 63/2009, z čoho možno dovodiť, že za splnenia ostatných predpokladov stanovených hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi sa dotknutá osoba môže dovolávať určenia neplatnosti aj takéhoto právneho úkonu. Základným predpokladom takéhoto určenia je však preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu. Okresný súd preto posudzoval, či žalobca má inú možnosť ako odstrániť vzniknutý stav právnej neistoty, príp. či je možné takouto žalobou predísť iným súdnym sporom. Pokiaľ bol žalobca motivovaný zamedzením vedenia inej exekúcie, ktorá má dopad na mieru uspokojenia jeho pohľadávky, bolo potrebné skúmať stav

a možnosti ochrany ohrozených, prípadne porušených práv žalobcu v exekučnom konaní. Okresný súd z pripojených rozhodnutí v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 24Er/1079/2004 zistil, že toto konanie prebieha na návrh oprávneného EBONA, s.r.o. voči povinnému - žalovanému v 1/ rade o vymoženie sumy 7.680.000,- Sk na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Žilina, č.k. 2C/1313/1999-158 zo dňa 01.10.2003. V tejto veci exekútor okrem iného vykonával exekúciu dražbou nehnuteľností povinného - spoločnosti 3E, s.r.o. a okresný súd uznesením zo dňa 02.10.2013 rozvrh výťažku súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka na rozvrhovom pojednávaní neschválil. Podľa rozhodnutí exekučného súdu je žalobca jedným z troch najväčších veriteľov dlžníka popri oprávnenom spol. EBONA, s.r.o. a oprávnenom Ing. V. L., ktorého pravosť, výšku a poradie pohľadávky uplatnenej v exekučnom konaní povinného žalobca namieta a spochybňuje. Zo spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Er 1534/2006 vyplýva, že toto konanie začalo podaním žiadosti o udelenie poverenia súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kaducha na vykonanie exekúcie zo dňa 11.05.2006 na návrh oprávneného V. B. na základe exekučného titulu Notárskej zápisnice č. N 15/2006, NZ 1299/2006 pre vymoženie pohľadávky vo výške 6.626.643,10 Sk istiny s prísl. voči povinnému 3E, s.r.o. Okresný súd v tejto veci uznesením zo dňa 21.06.2006 pripustil zmenu účastníka exekučného konania na strane oprávneného tak, že namiesto doterajšieho oprávneného V. B. vstúpil ako oprávnený do konania Ing. V. L., a to v súvislosti so Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.05.2006.

9. Podľa okresného súdu je pre konanie podstatné, že žalobca má voči žalovanému v 1/ rade postavenie jedného z troch najvýznamnejších veriteľov dlžníka, medzi ktorými doposiaľ súd neschválil rozvrh z výťažku z predaja majetku dlžníka vo výške 663.878,37 Eur. Zo strany žalobcu je spochybňovaná pravosť a poradie pohľadávok Ing. V. L. a spoločnosti EBONA s.r.o., pričom o zapretí pohľadávky žalobcom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté, čo znamená, že v danom prípade neexistuje výrok súdu, ktorý by posúdil nárok žalobcu na zapretie pohľadávky uplatňovanej iným veriteľom voči dlžníkovi - žalovanému v 1/ rade v exekučnom konaní.

10. Okresný súd poukázal na ustanovenia § 55 ods. 2 a § 162 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, podľa ktorých je nárok na zapretie pohľadávky potrebné uplatniť najneskôr na rozvrhovom pojednávaní, a pokiaľ súd meritórne rozhodne o nároku na zapretie pohľadávky v súvislosti s konkrétnym rozvrhovým pojednávaním, je rozhodnutie záväzné pre všetkých účastníkov exekučného konania. V rámci konania o zapretí pohľadávok veriteľa sa posudzuje existencia pohľadávky a platnosť právneho úkonu, ktorý je súčasťou exekučného titulu, za predpokladu, že exekučný titul nie je rozhodnutím súdu. Žalobca má ako oprávnený v exekučnom konaní právo uplatniť nárok na zapretie pohľadávky oprávneného V. L. a exekučný súd bude mať povinnosť ho posúdiť a rozhodnúť o tejto námietke sám alebo odkázať oprávneného na všeobecný sporový súd. Exekučný súd aktuálne rozvrh výťažku z dražby nehnuteľností neschválil, a preto bude opakovane prebiehať nové rozvrhové pojednávanie. Exekučný súd rozhodol o odklade exekúcie predajom nehnuteľností v konaní vedenom pod sp. zn. 24Er/1079/2004 do rozhodnutia o zastavení exekúcie vo veci sp. zn. 20Er/1534/2006, v ktorom konaní žalobca ako oprávnený namieta dôvody zapretia pohľadávky Ing. V. L. obdobne ako v konaní sp. zn. 24Er/1079/2004.

11. Okresný súd uviedol, že ust. § 55 ods. 2 Exekučného poriadku poskytuje procesnú ochranu veriteľom, oprávnenému aj povinnému pri rozvrhu výťažku z predmetu exekúcie, účelom ktorej je zabezpečiť, aby sa v exekučnom konaní uspokojili len skutočne existujúce práva v objektívne preukázateľnej výške a v zákonom stanovenom a existujúcom poradí. Prostriedkom ochrany podľa tohto ustanovenia je zapieracia žaloba, na podanie ktorej je oprávnený veriteľ povinného, oprávnený v exekučnom konaní alebo povinný, a pasívna legitímácia svedčí oprávnenému v exekučnom konaní alebo veriteľovi povinného, proti ktorému bol podaný odpor. Ustanovenie § 162 ods. 1 Exekučného poriadku dáva oprávnenému možnosť na rozvrhovom pojednávaní zaprieť uplatnené nároky ostatných veriteľov čo do pravosti, výšky, poradia alebo spôsobu uspokojenia, o ktorých rozhodne buď exekučný súd uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie, alebo exekučný súd odkáže na podanie žaloby podľa § 55 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozhodnutie v konaní o odporovacej žalobe je právne záväzným rozhodnutím pre všetkých účastníkov exekučného konania. Procesná obrana účastníkov exekučného konania a tretích osôb, t.j. bránenie sa proti účinkom exekúcie, príp. nezákonnému úkonu súdneho exekútora alebo súdu, tak pozostáva z možnosti podať námietky, domáhať sa vylúčenia veci z exekúcie takzvanou excindačnou žalobou, zapieracej žaloby, v zmysle ktorej sa môže osoba oprávnená domáhať určenia nepravosti prihlásenej pohľadávky, t.j. určenia, že konkrétna pohľadávka hmotnoprávne v čase rozvrhu už neexistuje, prípadne nikdy nevznikla, návrhu na odklad exekúcie alebo zastavenie exekúcie.

12. Podľa okresného súdu z uvedeného vyplýva, že ak by rozhodoval o predmetnej žalobe, rozhodoval by o veci, ktorá je predmetom iného, exekučného konania, čím by dochádzalo k nahradzovaniu činnosti exekučného súdu, čo nie je v právnom štáte dovolené. Žalobcom zvolená určovacia žaloba vzhľadom na to, že sa dotýka postavenia iného oprávneného v exekučnom konaní, ktorý je osobou odlišnou od okruhu procesných strán v prejednávanej veci, keď pôvodný veriteľ - žalovaný v 2/ rade v priebehu exekučného konania postúpil svoju pohľadávku na oprávneného Ing. V. L., ktorý však nemá postavenie procesnej strany v tejto právnej veci, nie je zákonom akceptovateľným prostriedkom ochrany práva žalobcu. Exekučný poriadok predstavuje lex specialis, a pokiaľ prebieha exekučné konanie v súlade s Exekučným poriadkom, je žalobca oprávnený využiť právne prostriedky ochrany, ktoré mu poskytuje tento osobitný právny predpis, t.j. aj právo na podanie odporovej žaloby podľa ustanovenia § 55 ods. 2 Exekučného poriadku pri zapretí existencie výšky pohľadávky oprávneného. Nakoľko rozhodnutie o určení neplatnosti právneho úkonu má dopad na právne vzťahy procesných strán, nemožno jeho účinky vztiahnuť na postavenie oprávneného v exekučnom konaní, ktorý nie je v tomto konaní procesnou stranou a vo vzťahu ku ktorému by opätovne súd posudzoval existenciu jeho pohľadávky, prípadnej jej výšky a poradia, čo je zrejmé zo záväznosti rozhodnutia súdu a jeho účinkov v prejednávanej veci.

13. Okresný súd uviedol, že súdna prax rešpektuje názor, že ak vyslovením neplatnosti právneho úkonu sa má riešiť len predbežná otázka vo vzťahu k otázke, či tu právo je alebo nie je, nie je na takejto žalobe daný naliehavý právny záujem (obdobne rozsudok NS SR, sp. zn. 3Cdo 98/04). Pri posúdení existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaný žalobný návrh je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, a či sa ním môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že otázka prípustnosti exekúcie, prípadne jej zastavenie, je predmetom posúdenia exekučného súdu medzi účastníkmi exekučného konania a vo vzťahu k tým osobám, ktoré majú byť uspokojené z rozvrhu výťažku z dražby majetku povinného. Účastníkom tohto exekučného konania v štádiu rozvrhu výťažku je aj žalobca ako oprávnený, ktorému Exekučný poriadok poskytuje prostriedky procesnej ochrany s vymedzeným okruhom procesných strán. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovi je osobitným procesným predpisom poskytnutá dostatočná ochrana jeho práv prostredníctvom procesných inštitútov, v rámci ktorých sa žalobca ako oprávnený môže legitímnym spôsobom domáhať ochrany svojho ohrozeného práva. Okresný súd preto dospel k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení vo vzťahu k označeným žalovaným, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

14. Vo výroku o trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Napriek tomu, že žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní a vznikol im nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania, okresný súd im náhradu trov konania nepriznal, keďže k okamihu jeho rozhodovania vznik trov na strane žalovaných, vzhľadom na ich pasivitu v konaní, z obsahu spisového materiálu nevyplýval.

15. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že okresný súd pri posudzovaní veci nesprávne a svojvoľne postupoval pri aplikácii jednotlivých ustanovení Občianskeho zákonníka a O.s.p. Žalobca poukázal na to, že žalobné právo každého je uzákonené v Ústave Slovenskej republiky v článku 46, podľa ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a obdobne v ust. § 4 Občianskeho zákonníka. Okresný súd naliehavý právny záujem žalobcu neskúmal so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel navrhovaného rozhodnutia, pričom nebol braný zreteľ na konanie žalovaného odporujúce zákonu. Žalobca osvedčil naliehavý právny záujem v rámci pevného základu pre právny vzťah a na základe prebiehajúceho exekučného konania voči žalovanému v prospech žalobcu s tým, že určenie existencie právneho vzťahu alebo práva je viazané na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Podľa žalobcu naliehavý právny záujem existoval v čase rozhodovania prvostupňového súdu a existuje aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu. S ohľadom na termín podanej žaloby ku dňu 15.01.2016 sa malo rozhodovať podľa O.s.p., ktorý umožňoval rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu, že sa žalovaní nedostavili na pojednávanie vo veci, hoci boli naň riadne a včas predvolaní. Vo veci tak mal byť vydaný rozsudok pre zmeškanie, ktorý by potvrdil žalobcom tvrdený skutkový stav.

16. Žalobca ďalej namietal, že okresný súd sa predloženou žalobou nezaoberal z hľadiska, či sa jedná o prípad obchádzania zákona a porušenia dobrých mravov. Okresný súd sa nezaoberal žalobou ani z hľadiska existencie exekučného konania ako vecného práva v prospech žalobcu, pričom jeho porušenie

má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie okresného súdu tak spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca preukázal právny vzťah a právo a naliehavý právny záujem, pričom poukázal na uznesenie NS SR z 22.9.2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009, podľa ktorého je naliehavý právny záujem žalobcu daný predovšetkým tým, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým. Naliehavý právny záujem je daný aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu priaznivo ovplyvní právne postavenie žalobcu voči žalovanému, čo môže spočívať aj v odstránení spornosti, či neistoty žalobcovho právneho postavenia voči žalovanému v rámci exekučného konania. Žalobca mal za to, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 31/2011 preukázal pri podaní žaloby a v čase rozhodovania súdu naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu, resp. práva tým, že predložil listinné skutkové okolnosti k prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi exekučného konania. Práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši a vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie, a to vzhľadom na uvedené nezákonné konanie žalovaného v neprospech žalobcu. Podľa žalobcu je rozsudok okresného súdu nesúladný so spravodlivostnými predstavami (v zmysle zásady „nerob druhému to, čo nechceš, aby on robil tebe“) s tým, že slušnosť bola v tomto prípade opomenutá a rozsudok žalobcu považuje za nespravodlivý. Podľa žalobcu je správny doslovný výklad ust. § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého absolútnu neplatnosť právneho úkonu možno spájať len s právnym úkonom odporujúcim zákonu, ktorý vykonal žalovaný. V ďalšej časti odvolania žalobca doslovne zopakoval podstatnú časť svojej argumentácie uvedenej v podanej žalobe. Žalobca opakovane uviedol, že žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade listinne preukázali zákonom stanovený vznik dlhu vo výške 6.626.643,10 Sk pri podpise predmetnej Notárskej zápisnice. Žalovaný v 2/ rade listinne nepreukázal zmluvu o postúpení pohľadávky ako prílohu notárskej zápisnice, nepreukázal existenciu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom - spoločnosťou AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica a postupníkom V. B., nepreukázal zákonom stanovenou listinou vznik dlhu medzi spoločnosťou AUTO-team, s.r.o., Banská Bystrica a dlžníčkou Ing. F. O., dlžníkom Ing. R. N., dlžníkom - spoločnosťou Cogen Slovakia a.s., Žilina a dlžníkom - spoločnosťou Boris, s.r.o., Žilina, a to prílohami k zmluve o postúpení pohľadávky. Žalobca preukázal naliehavý právny záujem a predložil skutkové okolnosti vedúce k sporu medzi účastníkmi exekučného konania a k potrebe určiť súdom tento právny vzťah alebo právo, kedy práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. Žalobca tak žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a rozsudkom žalobe vyhovieť.

17. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade písomne nevyjadrili.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/135/2019-314 zo dňa 12.11.2019 s tým, že podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu a na webovej stránke tohto súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

20. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Krajský súd uvádza, že sa za aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom zvýraznia právne významné, poprípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v zmysle ktorého „...odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, v zmysle ktorého „...pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“, a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa ktorého „...odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.“

25. Za aplikácie relevantných zákonných ustanovení bol rozsudok okresného súdu posudzovaný krajským súdom v zmysle odvolacích dôvodov žalobcu. Žalobca v podanom odvolaní okrem iného namieta, že predloženými dôkazmi preukázal právny vzťah a naliehavý právny záujem. Odvolacia argumentácia žalobcu tak bola koncentrovaná predovšetkým do otázky preukázania naliehavého právneho záujmu na určení požadovanom žalobcom, kde sa žalobca neuspokojil so záverom okresného súdu, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nie je daný. Ak žalovaný v podanom odvolaní namietal zistenia okresného súdu plynúce z predložených dôkazov vo vzťahu k otázke naliehavého právneho záujmu, tak jeho námietka vo svojej podstate smerovala voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého ... „Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov“. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). Rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého „...dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.“. Odvolací súd nezistil taký postup okresného súdu, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

26. Žalobca v podanom odvolaní namietal záver súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania existencie naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu na požadovanom určení. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý vo vzťahu k prípustnosti žaloby na určenie neplatnosti právneho úkonu vychádzal z ust. § 470 ods. 2 CSP a konštatoval zachovanie právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku. Prípustnosť takejto žaloby je namieste posudzovať aj so zohľadnením pôvodnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, ktorý takúto žalobu pripúšťal v ust. § 80 písm. c) za predpokladu preukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Krajský súd zvyrazňuje, že naliehavý právny záujem je vo všeobecnosti daný tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 49/2003 je naliehavý právny záujem daný len vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť. Určovacia žaloba má preventívnu povahu a má za účel poskytnúť ochranu právnemu postaveniu žalobcu skôr, ako dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva a spravidla tak nie je opodstatnená tam, kde právny vzťah alebo právo už boli porušené a kde je preto prostriedkom právnej ochrany žaloba na plnenie. Určovacia žaloba však má miesto v prípadoch, kedy je určovací žalobou vytvorený pevný právny základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie. Preukázanie naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení je v zmysle ustálenej judikatúry prvou podmienkou úspešnosti určovacej žaloby. Existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe musí preukázať žalobca a ak túto dôkaznú povinnosť nesplní, jej dôsledkom je zamietajúce rozhodnutie súdu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 112/2004), pričom ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa posudzovala jej vecná opodstatnenosť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1M Cdo 7/2004). K námietke žalobcu, že žalobné právo každého je uzákonené v Ústave Slovenskej republiky v článku 46, podľa ktorého sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a obdobne v ust. § 4 Občianskeho zákonníka, dopĺňa krajský súd, že podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Zákon, v tomto prípade Občiansky súdny poriadok a následne Civilný sporový poriadok, určujú podmienky na uplatnenie základného práva na prístup k súdu, ku ktorým podmienkam patrí aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení. Okresný súd tak správne skúmal, či je tento zákonný predpoklad v prípade konania o podanej žalobe naplnený. Ak okresný súd dospel k vecne správne záveru o jeho nepreukázaní žalobcom, nedošlo tým k žiadnemu porušeniu práv žalobcu.

27. V prejednávannej veci zo skutočností tvrdených žalobcom plynie, že žalobca svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení odvodzuje od ovplyvnenia jeho postavenia v exekučnom konaní, v ktorom žalobca vystupuje ako oprávnený a povinným je spoločnosť 3E, s.r.o., Žilina. V zhode so súdom prvej inštancie poukazuje krajský súd na skutočnosť, že žalobca má postavenie jedného z veriteľov v exekučnom konaní vedenom proti povinnému 3E, s.r.o., v ktorom konaní je jedným z veriteľov aj Ing. L., ktorý zmluvou o postúpení pohľadávok nadobudol žalobcom spochybňovanú pohľadávku od žalovaného v 2/ rade V. B.. V zmysle úpravy ust. § 162 ods. 1 a § 55 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ktorá úprava dopadá na prebiehajúce exekučné konanie, má žalobca v rámci tohto exekučného konania vytvorený priestor na uplatnenie svojich práv tým, že v tomto exekučnom konaní môže uplatniť nárok na zapretie dotknutej pohľadávky. Exekučný súd je povinný o tomto návrhu rozhodnúť na pojednávaní o rozvrhu alebo odkázať toho, kto takúto námietku vzniesol, na podanie žaloby podľa ust. § 55 ods. 2 Exekučného poriadku na zapretie pravosti, výšky alebo poradia niektorej z pohľadávok prihlásených na rozvrh výťažku. Žalobca tak má k dispozícii iný, právnym poriadkom výslovne predpokladaný nástroj na uplatnenie svojho nároku, a to v rámci prebiehajúceho exekučného konania, prípadne v rámci osobitného konania na základe podanej zapieracej žaloby podľa ust. § 55 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré rozhodnutie v zmysle ust. § 162 ods. 2 Exekučného poriadku je účinné proti všetkým veriteľom aj proti povinnému. Žalobca v rámci vyvolaného sporového súdneho konania uplatňuje svoj nárok voči povinnému - žalovanému v 1/ rade 3E, s.r.o. a voči žalovanému v

2/ rade V. B., ktorý však svoju pohľadávku postúpil oprávnenému Ing. L., ktorý, ako vecne správne poukázal okresný súd, nemá v prejednávanej veci postavenie procesnej strany. Preto ani prípadné rozhodnutie v tejto právnej veci by na právne postavenie tohto oprávneného v exekučnom konaní nemalo dopad. Krajský súd sa tak stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, vo vzťahu ku ktorému záveru krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť uvedených záverov súdu prvej inštancie. Ak má žalobca k dispozícii iný, právnym poriadkom na riešenie danej situácie predpokladaný právny nástroj v podobe uplatnenia svojho nároku v rámci exekučného konania, resp. podaním samostatnej zapieracej žaloby, nie je možné dospieť k inému záveru, než k záveru, že na požadovanom určení neplatnosti právneho úkonu uznania dlhu nie je daný naliehavý právny záujem žalobcu. Takýmto rozhodnutím by nedošlo k odstráneniu žalobcom tvrdeného stavu právnej neistoty, keďže by takéto rozhodnutie nemalo dopad na všetky osoby zúčastnené v predmetnom exekučnom konaní.

28. Žalobca v podanom odvolaní voči postupu súdu prvej inštancie tiež namietal, že v danom prípade boli vytvorené podmienky a naplnené všetky Občianskym súdnym poriadkom požadované predpoklady pre možnosť okresného súdu rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Vo vzťahu k tejto námietke žalobcu krajský súd poukazuje na ust. § 153b ods. 5 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016, podľa ktorého nebolo možné rozsudkom pre zmeškanie rozhodnúť vtedy, ak by rozsudok spôsobil vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu medzi účastníkmi. Ustanovenie § 274 Civilného sporového poriadku, platné a účinné v čase rozhodovania okresného súdu, viaže možnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie výlučne vo vzťahu k žalobe podľa ust. § 137 písm. a) CS, teda výlučne vo vzťahu k žalobe o splnenie povinnosti. V prejednanom prípade tak neboli naplnené zákonom stanovené predpoklady, len za naplnenia ktorých by prichádzalo do úvahy rozhodnutie okresného súdu formou rozsudku pre zmeškanie.

29. Za situácie, kedy žalobca v konaní nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na jeho strane na požadovanom určení, nebolo na mieste súdom prvej inštancie ani krajským súdom ako súdom odvolacím hodnotiť žalobcom uvádzané dôvody neplatnosti napádaných právnych úkonov, keďže preukázanie naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení je prvou podmienkou úspešnosti určovacej žaloby. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa posudzovala jej vecná opodstatnenosť (rozsudok NS SR sp. zn. 1M Cdo 7/2004).

30. Žalobca v podanom odvolaní nezadefinoval žiadne odvolacie dôvody vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti o určení neplatnosti súhlasu s exekúciou z dôvodu, že takýto úkon nemá náležitosti právneho úkonu, a preto sa v konaní nie je možné dovolávať jeho neplatnosti. Krajský súd viazaný vymedzenými odvolacími dôvodmi žalobcu tak mohol posudzovať rozsudok okresného súdu len v rozsahu a v medziach týchto odvolacích dôvodov obsiahnutých v ním podanom odvolaní. Ak dôvody odvolania žalobcu nesmerovali k tomuto záveru súdu prvej inštancie, tak potom krajský súd ako súd odvolací nemal priestor k posudzovaniu záverov rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa viazali k tejto časti žalobcom uplatneného nároku. Vo všeobecnosti platí, že odvolací súd môže posudzovať rozhodnutie okresného súdu len v rozsahu a v rámci tých odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ vyjadrí. Krajský súd preto nezistil vecnú nesprávnosť rozsudku okresného súdu ani v časti zamietnutia žaloby o určení neplatnosti súhlasu s exekúciou.

31. Krajský súd preto odvolacie dôvody žalobcu nevyhodnotil ako dôvodné a pristúpil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP k potvrdeniu rozsudku, ktorým okresný súd žalobu zamietol. Výrok tohto rozsudku okresného súdu, ktorým nebola žalovaným v 1/ a 2/ rade priznaná náhrada trov konania, nebol odvolaním žalobcu osobitne napadnutý, a preto tento výrok, ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej, bol rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správny.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní v 1/ a žalovaní v 2/ rade. Krajský súd však z obsahu spisového materiálu nezistil na strane žalovaných vznik trov spojených s týmto odvolacím konaním, a preto rozhodol, že žalovaní v 1/ a žalovaní v 2/ rade nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.